

A Fővárosi Ítéltábla a 2. számú Miskolci Ügyvédi Iroda által képviselt felperesnek a Sárosi és Lutter Ügyvédi Iroda által képviselt alperes ellen vételár megfizetése iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2012. május 23. napján kelt 31.G.41.797/2010/40. számú ítélete ellen az alperes által benyújtott fellebbezés folytán indult másodfokú eljárásban meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezéssel támadott rendelkezéseit helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 800.000,- (Nyolcszázezer) Ft + áfa másodfokú ügyvédi munkadíjat.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a peres felek között több éve tartó üzleti kapcsolat állt fenn, amelynek keretében az alperes a felperestől különböző, az általa telepítendő biztonságtechnikai rendszerekhez szükséges eszközöket vásárolt. A megrendeléseket rendszerint az alperes értékesítési igazgatója, **D. B.** adta le a felperesnél, esetenként a beosztottjai is jogosultak voltak megrendelés leadására, ezt ők azonban kizárólag írásban tehették meg. A megrendelt áru kiszállítása az alperes által igényelt módon és helyszínekre történt, gyakran futárszolgálat igénybevételével, de előfordult olyan eset is, hogy **D. B.** az árut személyesen vette át, vagy az árut a felperes alkalmazottja szállította ki az alperes részére. A felperes a számlát rendszerint az áru kiszállításával egyidejűleg kiállította, és az áruval együtt küldte el azt az alperesnek.

Az alperes a nála működő rendszer szerint az árut bevételezni akkor tudta, ha nem csak az áru, de az ahhoz tartozó szállítólevél, illetve a számla is megérkezett.

Az alperes a felperes által 2009. május és 2010. március között kiállított, összesen 34 db számlát - 48.804.562,- Ft összegben - nem egyenlített ki. A fenti időszakban egyéb, a perrel nem érintett szállítások is történtek a felperestől az alperes részére, amelyek vonatkozásában az áru ellenértékének a kifizetése megtörtént. A fenti szállítások közül az alpereshez a 11. sorszám alatti 4.237.500,- Ft összegű szállítás számlája megérkezett. Az 5., 7., 8., 9., 12., 13., 16., 18. és 33. sorszám alatti tételek kiszállításában a futárszolgálat működött közre, részükről **P. Z.**, **F. L.**, **K. I.** és **N. T.** jártak el, ezen alkalmakkor a felperesi árut nem az alperes boltjába, illetve telephelyére, hanem egyéb helyszínekre szállították.

A 3. számú számla kivételével, mely egy javítási számla volt az összes többi számla

áru adásvételére vonatkozott, annak ellenértékét tartalmazza.

A felperes a 2010. február 5-i, a 2010. február 18-i, a 2010. március 1-jei és 2010. március 12-i leveleiben szólította fel az alperest az addig lejárt számlák kifizetésére. Az alperes a válaszaiban a tartozását vitatta.

A nagy mennyiségű tartozással kapcsolatban az alperesnél 2010. februárjában belső vizsgálat indult, amelynek eredményeként a kialakult helyzettel kapcsolatban **D. B.** értékesítési igazgató felelősségét állapították meg, illetve annak okaként az ő eljárását jelölték meg, erre tekintettel az alperes **D. B.** ellen büntető feljelentést is tett, továbbá az alperesnél a foglalkoztatását is megszüntette.

D. B. a perbeli időszakkal átfedésben - 2009. július 28-a és 2010. július 12-e között - megbízási szerződéssel jogviszonyban állt a ... Group Kft.-vel, amely időszak alatt biztonságtechnikai berendezések, eszközök megrendelését és szállítását végezte a ... Group Kft. nevében, azok ügyfelei részére, köztük olyanoknak is szállított, akik az alperes ügyfelei is voltak azt megelőzően és akiknek ugyanazon árukat, melyeket az alperestől szoktak megrendelni, olcsóbb áron kínálta a ... Group Kft. szállításában. Ezen szállítmányok között voltak olyan tételek is, melyeket **D. B.** vagy az ő utasítására valamely beosztottja az alperes nevében rendelt meg a felperestől, de valójában a ... Group Kft. számlázott ki a saját megrendelője részére úgy, hogy az árut is a saját megrendelőjéhez juttatta el **D. B.** személyes közreműködésével, vagy a futárszolgálat igénybevételével anélkül, hogy az áru az alperes raktárába bevételezésre került volna.

Az alperes feljelentése nyomán **D. B.-al** szemben büntető eljárás indult, amely a Fővárosi Törvényszék előtt 5.B.961/2011. ügyszám alatt jelenleg is folyamatban van.

A felperes az elsőfokú bíróságra 2010. október 8-án benyújtott keresetében az alperest elsődlegesen a Ptk. 365. §-a és 379. §-a alapján vételár, másodlagosan a Ptk. 348. §-a és 339. §-a alapján az alkalmazottért való felelősség szabályai szerint kártérítés jogcímén 48.804.562,- Ft és ennek az érvényesített számlák esedékességétől a Ptk. 301/A. § (2) bekezdése szerinti késedelmi kamat és perköltség megfizetésére kérte kötelezni.

Az elsődleges jogcímmel kapcsolatban arra hivatkozott, hogy **D. B.** az alperes képviseletében járt el az áruk megrendelésekor, több esetben az alperes másik alkalmazottja **S. T.** is adott megrendelést. A megrendelések többféle módon történtek, telefonon, írásban, faxon, e-mailben és ugyanígy az áru kiszállítására is többféle módon került sor. A jelen perben érvényesített 34 db számla alapjául szolgáló szállítások mindegyikében igazoltnak látta a felperes az áru átadását, vagy az igénybe vett futárszolgálati munkatárs részére, vagy akként, hogy a szállítólevél vagy a számla alperes részéről aláírásra került, illetve egy esetben az alperes portaszolgálatán került leadásra a küldemény. A másodlagos jogcímmel kapcsolatban több eseti döntésre hivatkozással előadta, hogy **D. B.** nak az eljárása alapján az alkalmazottért való felelősség szabályai szerint kell az alperesnek kártérítés jogcímén a perben érvényesített összeget megfizetnie. **D. B.** nak az alperesnél fennálló alkalmazotti jogviszonya, az ezzel járó jogosultságok és az ezen alkalmazási jogviszony nyújtotta lehetőségek miatt került abba a helyzetbe, hogy a

perbeli árukat az alperes nevében a felperesnél megrendelje és úgy intézze a dolgokat, hogy a felperestől kiszállított áru saját javára legyen felhasználható, megkárosítva ezzel a felperest.

Az alperes az ellenkérelmében a felperes keresetének az elutasítását és perköltségben történő marasztalását kérte, vitatta a keresetnek a jogalapját és az összecszerűségét is.

Előadta, hogy a peres felek közötti 2010. februári egyeztetést megelőzően a peresített számlák alapjául hivatkozott áruk nem voltak az alperes számára ismertek, a számlák az alperes könyvelésében nem szerepeltek és az áruk sem kerültek bevételezésre az alperes raktárába. A megrendelésekkel és áruszállításokkal kapcsolatban büntető eljárás is folyamatban van **D. B.-al** szemben és valószínűsíthető, hogy ezeket az árukat **D. B.** a ... Group Kft. nevében rendelte meg és azokat a ... 2000 Kft., illetve a **B.....** Kft. részére szállította le és értékesítette a részükre. Álláspontja szerint a jelen eljárásban nem igazolt, hogy **D. B.** mint az alperes alkalmazottja az alperes részére rendelte volna meg a peresített szállítások alapjául hivatkozott árukat, ezért az alperesnek az alkalmazottért való felelősség szabályai szerint sem áll fenn felelőssége a felperesnél keletkezett kár megtérítésére. Az alperesnél az áru megrendelése minden esetben fax vagy e-mail útján történik és az áru átvétele minden esetben a szállítólevél alapján, amely a perbeli esetekben nem igazolható.

A Fővárosi Törvényszék a 2012. május 23. napján kelt 31.G.41.797/2010/40. számú ítéletében kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 48.804.562,- Ft-ot és ezen összegből 4.237.500,- Ft-nak 2009. október 8-tól, 33.491.639,- Ft-nak 2010. március 10-től, 899.323,- Ft-nak 2010. március 24-től, 3.819.850,- Ft-nak 2010. április 3-tól, 6.356.250,- Ft-nak 2010. augusztus 5-től a kifizetés napjáig járó a késedelemmel érintett naptári félét megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamat 7 %-kal növelt mértékű késedelmi kamatát, valamint 3.013.454,- Ft perköltséget. Ezt meghaladón a keresetet elutasította.

Határozata indokolásában elsődlegesen a per tárgyalásának felfüggesztésére vonatkozó alperesi indítvánnyal kapcsolatban rögzítette, hogy azt nem találta indokoltnak, mivel a felperes keresete **D. B.** büntetőjogi felelőssége megállapításának hiányában is elbírálható, ezért **D. B.** büntetőjogi felelősségének kérdése nem minősül a per előkérdésének. Utalt arra, hogy a Pp. 152. § (1) bekezdésében rögzített szabályozás szerint, amennyiben **D. B.** büntetőjogi felelőssége előkérdése is lenne a polgári pernek, a per tárgyalásának felfüggesztése akkor is csak lehetősége, de nem kötelezettsége a bíróságnak.

S. T. és **N. P.** alperesi alkalmazottak egybehangzó nyilatkozata szerint **D. B.** mint kereskedelmi igazgató jogosult volt az alperes nevében áruk megrendelésére és azzal kapcsolatos rendelkezésre. **D. B.** t a felperesnél a felperesi tanúk által igazolt módon is az alperes alkalmazottjaként, a nevében eljáró és megrendeléseket leadó személyként ismerték, a ... Készpénzlogisztikai Kft. futárszolgálatának vezetője is úgy nyilatkozott, hogy **D. B.** az ő számukra és az ő nyilvántartásukban is mint alperesi alkalmazott és az alperes nevében megrendeléseket leadó személy volt ismert. Azt a körülményt az alperes sem tette vitássá, hogy **D. B.** a munkakörénél

fogva jogosult volt megrendelések leadására, áru átvételre és szállítás intézésére. Azt sem vitatta az alperes, hogy a felperessel fennálló rendszeres üzleti kapcsolatban **D. B.**, illetve az ő utasítására beosztottjai az alperes nevében áruk megrendelése, szállítása kapcsán az alperes képviselőjére jogosult személyek voltak. Mindezek alapján az elsőfokú bíróság megállapította, hogy **D. B.** munkaköri kötelezettségébe, feladatkörébe tartozott az áruk megrendelése is.

Az alperesi vitatásra tekintettel az elsőfokú bíróság elsősorban azt vizsgálta, hogy a felperesi számlakövetelés alapjául szolgáló szállítási szerződések a peres felek között létrejöttek-e. Ezzel kapcsolatban rögzítette az elsőfokú bíróság, hogy **D. B.** és a perbeli ügyletek tekintetében megrendelést adó további személyek az alperesi cég törvényes képviselőjére nem jogosultak, ugyanakkor a polgári anyagi jog nem csupán a törvényes képviselőt, hanem az ügyleti képviselőt is ismeri. A peres felek közötti szállítási ügyletek tekintetében a jogszabály nem követel meg kötelező írásbeliséget, ezért az ezen ügyletek kapcsán a peres felek képviselőjében eljáró személyek meghatalmazása sem szükséges, hogy írásban történjen. **D. B.**, illetve az ő beosztottainak **D. B.** utasításainak alapján fennálló alperes képviselőjére vonatkozó képviselői jogosultsága az ő munkaköri leírásukon, az alperesnél betöltött pozíciójukon és ennek alapján betöltendő feladataik meghatározásán alapul, amely meghatározás a felperessel szóban mindenképpen közölve lett. **D. B.** rendelési jogosultságát, illetve az ezzel kapcsolatos ügyintézésért fennálló felelősségét az alperesi belső vizsgálati jelentés 6. pontja is rögzítette, a beosztottak rendelése esetén pedig az írásbeli kötelezettséget a meghallgatott tanúk vallomásukkal támasztották alá. Az alperes részéről a felperes irányába senki sem jelezte, hogy a korábbi gyakorlattól eltérően **D. B.**, vagy egyéb kereskedelmi ügyintézők ne lennének jogosultak rendelések leadására, az ő képviselői jogosultságuk a felperes irányában korlátozva nem volt, illetve ezt a korlátozást a perbeli ügyletek kapcsán azok létrejöttét megelőzően a felperessel az alperes részéről senki nem közölte. Mindezekre tekintettel **D. B.** és **S. T.** az alperes törvényes képviselőjére nem jogosultak, ügyleti képviselőt alapján azonban jogosultak voltak az alperes nevében joghatályos nyilatkozatokat tenni. A kifejtettekre tekintettel a peresített számlák alapjául szolgáló áru, illetve szolgáltatás megrendelése kapcsán nem volt megállapítható, hogy a megrendelésekben közreműködő alperesi alkalmazottak képviselői jogkörüket túllépve rendeltek volna meg árut, illetve szolgáltatást a felperestől, ezért nem minősülnek álképviselőnek sem. A fentiekre tekintettel az elsőfokú bíróság valamennyi perbeli követelés alapjául szolgáló ügylet tekintetében azt találta megállapíthatónak, hogy a szállítási szerződések, valamint 1 db javítási szolgáltatásra irányuló vállalkozási szerződés a peres felek között létrejött. Mindezekre tekintettel azok ellenértékét az alperes szerződés teljesítése jogcímén vételárként, illetve a javítási szolgáltatás tekintetében vállalkozási díj címén tartozik megfizetni.

A felperes az alperes munkavállalója által az alperes javára teljesítette a megrendeléseket a megadott címen történő átadással, illetve az alperes által igénybe vett futárszolgálati személyek részére történő átadással. A felperes és az alperes jogviszonyában ezek létrejött és teljesített szerződéseknek minősülnek és az elsőfokú bíróság álláspontja szerint **D. B.** valójában saját munkáltatóját károsította meg azzal, hogy az adott termékeket az alperesnél nem bevételeztette

és azok értékesítéséből befolyt pénzüsszeg nem az alperest, hanem **D. B. t** vagy az ő érdekeltségi körébe tartozó egyéb céget juttatta jövedelemhez.

Mivel az elsődleges keresetnek helyt adott, ezért részletesen a másodlagos kereseti jogcímet már nem vizsgálta. Ugyanakkor rámutatott arra, hogy amennyiben az elsődleges keresetnek nem adott volna helyt, úgy az áruk ellenértékét a Ptk. 348. § (1) bekezdése szerint kártérítés jogcímén tartozna megfizetni az alperes. Ebben a körben utalt az elsőfokú bíróság arra, hogy nem osztotta az alperesnek azt az érvelését, hogy **D. B.** eljárását nem lehet olyannak tekinteni, hogy ő a hivatkozott kárt nem az alperessel fennálló munkaviszonyával összefüggésben okozta, mivel valójában a ... Group Kft. nevében járt el, mert a nyomozati eljárás során meghallgatott tanúk és a perben lefolytatott bizonyítás eredményeként is az volt megállapítható, hogy **D. B.** a saját beosztottjainak utasítása, valamint az alperesi cégcsoporthoz tartozó futárszolgálati munkatársak felhasználása útján pontosan az alperessel fennálló munkaviszonyára, beosztására tekintettel tudta úgy intézni a dolgokat, hogy eljárása a felperes irányába és az ügyben érintett minden más személy irányába is úgy tűnt, hogy a megrendelések az alperes nevében és érdekében történnek. Az alperes helytállási kötelezettségét támasztja alá az az alperesi magatartás is, hogy az alperes volt az, aki a munkavállalójának eljárásáért az őt ért kár miatt feljelentést tett **D. B.** ellen, amelynek nyomán a büntető eljárás megindult. Ebben a büntető eljárásban egyebekben az alperes az őt ért kárt mint polgári jogi igényt is előterjesztette. Az alperesnél ugyanakkor kár csak abban az esetben jelentkezik, amennyiben ő a **D. B.** által megrendelt áruk ellenértékét a felperesnek megfizeti.

Az elsőfokú bíróság a késedelmi kamat kezdő időpontját a felperes keresetétől eltérően a felperesi felszólítást követő 30 nap elteltétől állapította meg, mivel a felperes által csatolt számlák ugyan kiállításra kerültek, azonban azok alperes részére történő megküldése, illetve átvételének időpontja a perben nem volt igazolt. Egy számla, a ...-002220/09. számú 4.237.500,- Ft végösszegű számla tekintetében tudta megállapítani azt, hogy a számla az alperes részére ténylegesen átadásra került, ezért a késedelmi kamat kezdő időpontja tekintetében, az ott meghatározott fizetési határidőt tudta figyelembe venni.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az alperes nyújtott be fellebbezést, amelyben kérte elsődlegesen a jelen eljárást a Fővárosi Törvényszék előtt 5.B.961/2011. szám alatt **D. B.** vádlottal szemben folyamatban lévő büntető eljárás jogerős befejezéséig felfüggeszteni; másodlagosan az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatásával a felperes keresetének elutasítását és az alperes perköltségben történő marasztalását.

A felfüggesztés iránti kérelemmel kapcsolatban kifejtett álláspontja szerint a jelen jogvita érdemi eldöntésének előkérdése, hogy **D. B.** ellen folyamatban lévő büntető ügyben a vádlottat milyen bűncselekmény elkövetésében mondja ki bűnösnek a bíróság és ki minősül az esetleges bűncselekmény sértettjének. Az elsőfokú eljárás alatt utaltak arra, hogy vádmódosítás van folyamatban, ami az elsőfokú bíróság ítéletének meghozatalát követően következett be, mert sikkasztásról csalás bűntettére módosították a vádat. A vádiratban szereplő számláknak az összértéke 41.569.679,- Ft. Ez a vádmódosítás összhangban van az alperesnek a perben

előadott védekezésével, amely szerint **D. B.** ezen számlák tekintetében nem az alperest, hanem a felperest tévesztette meg, amely megtévesztő magatartásával a felperesnek okozott kárt.

Érdemben arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárás alapján iratellenes megállapításokat tett, a rendelkezésre álló bizonyítékokból és a feltárt tényállásból helytelen következtetést vont le és téves ítéletet hozott. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság tévesen alapozta a szállítási szerződések létrejöttét arra a körülményre, hogy **D. B.** jogosult volt megrendeléseket leadni a felperesnél. Álláspontja szerint **D. B.** nem alperesi minőségben járt el a perbeli áruk megrendelése során, hanem a ... Group Kft. képviselőjeként, ezért a felperes és az alperes között nem jöhetett létre adásvételi szerződés. Ezt az állítást az elsőfokú eljárásban az A/10 alatt csatolt vállalkozási szerződéssel igazolta. Ezen túlmenően az állítólagos megrendelések nem érkeztek be az alperesi társasághoz, azok túlnyomó részt harmadik személy vállalkozásoknak kerültek kiszállításra. Ezen társaságok az áruk ellenértékét a ... Group Kft. részére megfizették.

Álláspontja szerint a felperes nem bizonyította, hogy az alperes rendelte meg ezeket az árukat, mivel **D. B.** szóbeli megrendelését csak felperesi feljegyzés rögzítette, az esetek túlnyomó részében szállítólevél sem került kiállításra, amely alperes általi tényleges átadás-átvétel megtörténtét igazolná. **L. Zs.**, a ... 2000 Kft. ügyvezetője a tanúvallomásában alátámasztotta azt a tényt, hogy **D. B.** a ... Group Kft. nevében járt el. Ezen túlmenően **N. P.** tanúvallomásával azt igazolta, hogy az áruk nem érkeztek be az alperesi raktárba, ezért nem volt megállapítható, hogy a perbeli adásvételek a peres felek között jöttek volna létre.

Ugyancsak tévesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a teljesítések a megadott címen történő átadással, illetve az alperes által igénybe vett futárszolgálati személyek részére történő átadással az alperes részére megtörténtek. Nem bizonyított a perben, hogy **D. B.** a személyes áruátvételnél és a futárszolgálat megrendeléseinél az alperes nevében járt volna el. Az elsőfokú bíróság tévesen nem tulajdonított jelentőséget annak, hogy a felperes által becsatolt hasonló szóbeli megrendelések esetén történt számla kifizetéseket nem az alperes teljesítette.

Az elsőfokú bíróság megítélésével szemben - álláspontja szerint - nincs jelentősége annak, hogy az alperes belső vizsgálatának eredményeképpen milyen tartalmú megállapításokat tett. A belső jelentést készítőnek nem feladata és nem várható el tőle az eset megfelelő jogi megítélése.

Álláspontja szerint jogszabálysértően járt el az elsőfokú bíróság, amikor azt állapította meg, hogy **D. B.** az alperesi céget tévesztette meg. Mint a vádirat módosítás is mutatja, azon áruk vonatkozásában, amelyeknél az árut harmadik személy társaságok részére továbbították a tévedésbe ejtés, megtévesztés a felperes vonatkozásában valósult meg a jogtalan haszonszerzés célzatával.

Nem értett egyet az elsőfokú bíróság azon jogi indokolásával sem, hogy a másodlagos jogcímként előterjesztett alkalmazotti felelősség alapján kártérítés címén is megállapítható lenne a helytállási kötelezettsége. Tény, hogy **D. B.** az alperes munkavállalója is volt, azonban a ... Group Kft. üzletszerzője is. Önmagában **D. B.** munkavállalói minőségéből nem ered, hogy munkavállalói feladatával összefüggésben okozott volna kárt. Ez esetben is döntő annak

megítélése, hogy **D. B.** milyen minőségben járt el, e vonatkozásban pedig álláspontja szerint az elsőfokú bíróság téves jogi álláspontra helyezkedett.

A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását és az alperes perköltség fizetésére történő kötelezését kérte.

Álláspontja szerint az alperes elsődleges fellebbezési kérelme önálló fellebbezési kérelemnek nem tekinthető, mert az nem felel meg a Pp. 235. § (1) bekezdésében foglaltaknak.

Az eljárás felfüggesztését ellenezte, mivel nem állnak fenn a Pp. 152. § (1) bekezdésében rögzített feltételek, a büntető eljárás mikénti elbírálása nem hat ki a jelen peres eljárásra.

Az elsődleges kereseti kérelemmel kapcsolatban előadta, hogy az elsőfokú bíróság az ítéletében megállapította a felek közötti szállítási szerződés létrejöttét, amely megállapítás teljes egészében helytálló, mivel a felek között már ugyanezen felállás szerinti jogügyletek sokasága jött létre, amelyet mindkét fél teljesített.

D. B. által a ... Group Kft.-vel kötött megbízási szerződésnek a jelen perben nincs semmilyen jelentősége. Az alperes semmivel nem bizonyította és az elsőfokú eljárásban sem merült fel adat arra vonatkozóan, hogy **D. B.** a ... Group Kft. képviseletében járt el, ezért erre vonatkozó bizonyítási indítvány előterjesztésére a másodfokú eljárásban a Pp. 235. § (1) bekezdésében és a Pp. 141. § (6) bekezdésében foglaltak szerint már nincs lehetősége. Önmagában az a körülmény, hogy volt egy megbízási szerződés a ... Group Kft. és **D. B.** között nem igazolja azt, hogy **D. B.** ezen társaság képviseletében járt el a felperesnél. Paulicska Tibor, Kajtár Tamás és **P. M.** tanúvallomásai éppen az alperes előadását cáfolták az elsőfokú eljárásban. Ezen túlmenően hivatkozott arra, hogy a megrendelések egy részét nem is **D. B.**, hanem **S. T.** az alperes másik munkavállalója adta le, aki semmilyen kapcsolatban nem állt a ... Group Kft.-vel, továbbá voltak olyan tételek, amelyeket a felperes maga szállított le az alperes részére.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság megalapozottan hivatkozott az alperes belső vizsgálatáról készült jelentésben foglaltakra.

Egyetértett az elsőfokú bíróság azon indokolásával is, hogy amennyiben bármely oknál fogva a szállítási szerződések létrejötte mégsem lenne megállapítható, úgy az alperes a Ptk. 348. § (1) bekezdése szerint kártérítés jogcímén tartozna fizetési kötelezettséggel.

Az alperes a fellebbezését kiegészítve előadta, hogy az adásvételi szerződések létrejöttének hiányát igazolja az áruk bevételezésének hiánya, a téves számlakiállítás, az eredeti számlák alpereshez történő meg nem érkezése, az a tény, hogy az alperes soha nem fizetett készpénzben, továbbá, hogy az érintett számlák összege 15-18.000.000,- Ft volt. Mindezeket a büntető eljárásban 2013. március 14-én tartott tárgyaláson **D. B.** I. rendű vádlott által előadottak, valamint **S. T.** és **P. M.** tanúk vallomásai támasztják alá. A fentiekre tekintettel az elsőfokú bíróság az adásvétel létrejöttét tévesen állapította meg, az elsőfokú eljárásban **P. M.** felperesi tanú vallomását **D. B.** és **S. T.** vallomása egyértelműen cáfolja. **D. B.** 15-18.000.000,- Ft összegre teszi a be nem érkezett áruk vonatkozásában megalapozatlanul kiállított számlák ellenértékét, a pontos összeg megállapítása az

elsőfokú bíróság ítéletének a hatályon kívül helyezését indokolja és a megismételt eljárásban **D. B.**, **S. T.** ismételt tanúkénti meghallgatása alapján lehet megállapítani a pontosösszegezését.

D. B. a büntető eljárásban tett vallomásaival nemcsak azt igazolta, hogy nem az alperes rendelte meg az árukat és, hogy az adásvétel nem az alperes és a felperes között jött létre, hanem azt is, hogy az érintett áruk vonatkozásában a ... Group Kft. nevében járt el **D. B.**, azaz vevőnek ezen áruk tekintetében a ... Group Kft. minősül. Az alperesi álláspontot támasztják alá továbbá a ... Group Kft. által kiállított számlák és a felperes által kiállított számlák időbeli, tárgybeli, mennyiségi azonossága is. Mindezekből következően az alperes nem rendelhette meg ezen árukat, és hiába állította ki felperes az alperes nevére a számlákat, ezen áruk megrendelése és átvétele nem történt meg, ezért álláspontja továbbra is az, hogy az elsőfokú bíróság tévesen állapította meg ezen áruk vonatkozásában az adásvétel létrejöttét, és tévesen kötelezte az alperest az áruk ellenértékének a megfizetésére.

A 2013. január 17-i, a büntető eljárás során felvett jegyzőkönyvben **D. B.** azt állította, hogy a **P. M.** tudott arról, hogy az alperes nevére kiállított számlák mögött a ... Group Kft. volt a valódi megrendelő. Álláspontja szerint **M. Zs.** és **K. S.** vallomásai, továbbá az a körülmény, hogy a megbeszélés nem az alperes és a felperes hivatalos helyiségeiben folyt, azt erősíti meg, hogy **P. M.** nak tudomása volt a téves számlázás tényéről.

A felperes ezt követően úgy nyilatkozott, hogy **D. B.** szavahihetőségének megállapítása tekintetében nem hagyható figyelmen kívül a büntető eljárásból folyó több körülmény: elsődlegesen az, hogy **D. B.** az adott büntető eljárás vádlottja, lényeges körülmény az is, hogy a három éve folyó büntető eljárásban csak a teljes bizonyítási eljárás lefolytatását követően tett vallomást. Ezen túlmenően ismételt és kiemelten hivatkozott az alperes által készített „Jelentés belső ellenőrzés végrehajtásáról” megnevezésű okirat 7. pontjára, amelyben maga az alperes állapította meg azt, hogy „fenti tények ismeretében az érintett vállalkozások ügyvezetőinek elmondása, valamint a raktárosok és futárok meghallgatási jegyzőkönyvei alapján megállapítható, hogy **D. B.** könyvelési bizonylatokat tüntetett el. Társaságunk nevében járt el a ... Kft.-nél ...” Ez a jelentés kifejezetten rögzíti, hogy milyen bizonyítékok alapján jutott ezen megállapításra, így ennek cáfolatára nem alkalmas az egyébként célszerű, de nem életszerű vádlotti védekezés.

S. T. csak azokat az árukat vethette össze a számlákkal, amelyek közvetlenül az alperesnél kötöttek ki, így nem vehette figyelembe azokat, amelyeket a futárszolgálat **D. B.** utasítására közvetlenül harmadik személyek részére adott ki és azokat sem, amelyek bevételezése azok átvétele ellenére sem történt meg. Ez azonban nem jelenti azt, hogy az árut nem az alperes rendelte meg és azt sem, hogy az áruk nem az alperesnek kerültek a felperes részéről átadásra. A 4.237.500,- Ft-ról szóló számlán megjelölt áruk vonatkozásában az alperes elismerte, hogy az a raktárba bevételezésre került. Mindezek alátámasztására idézett **S. T.** nak az alperes belső vizsgálata során történt meghallgatása körében tett nyilatkozatából, a 2010. február 11-i meghallgatása során előadottakból. **N. B.** raktáros 2010. február 3-i meghallgatásán az első kérdésre adott válaszból, **F. L.** futár - az alperesi belső vizsgálat meghallgatása során tett - előadásából. A

fentiekből az állapítható meg, hogy az alperes nyilvántartási rendje sem volt megfelelő, feltehetőleg részben **D. B.** nem szabályszerű eljárásának köszönhetően. Ezen túlmenően voltak olyan esetek is, amelyek során a felperes szállította ki az árut az alperes részére és adta át a portaszolgáltatnak, illetőleg az alperesi boltnak azt, amelyek megtörténtét okiratokkal, illetőleg GPS adatokkal is igazolt. Arra azonban már nem volt ráhatása, hogy az alperes által átvett dolgokkal **D. B.** miként tudott rendelkezni úgy, hogy az a raktárba bevételezésre nem került.

Az alperes által a fellebbezés kiegészítésében hivatkozott nyilatkozat nem vetíthető ki az üzleti kapcsolatok teljes időtartamára, hanem csak 2009. szeptemberéig.

D. B. a büntető eljárásban valóban azt nyilatkozta, hogy a számlák tévesen kerültek kiállításra, ami azonban nem felel meg a valóságnak, azt kifejezetten a vádlotti védekezés részének tekinti.

D. B. büntető eljárásban tett nyilatkozata szerint a ... Group Kft.-nek 18.000.000,- Ft tartozása állt fenn a felperes felé, a felperesi követelés azonban ennek több mint a duplája, ezért ezen nyilatkozatból következően a különbözeti összeg tekintetében fel sem merülhet az, hogy az nem az alperessel szembeni követelés.

D. B. vallomása cáfolta azon alperesi nyilatkozatot, hogy az eredeti számlák csak 2010. januárjában érkeztek be az alpereshez. Mind **D. B.**, mind **F. L.** nyilatkozata igazolta, hogy a felperes eljuttatta a számlákat az alpereshez, azonban azok különböző okokból nem kerültek a könyveléshez.

A készpénzes fizetés tekintetében előadta, hogy nem felel meg a valóságnak az, hogy **D. B.** a ... Group Kft. nevében fizetett volna be készpénzben. **S. T.** tanúvallomásából következően **D. B.** rendelkezett olyan forrással, amely lehetővé tette számára a számlák egy részének készpénzben történő kiegyenlítését.

Jelen eljárásban olyan áruszállítások ellenértékét is követeli, amely az alperes hivatalos faxáról, e-mail címéről érkeztek, ezek a megrendelések az alperes munkavállalóitól származtak és mégsem fizette meg azok ellenértékét. Ezek vonatkozásában a ... Group Kft. megrendelői pozíciója semmiképpen nem merülhet fel.

D. B. alperesi képviselői mivoltát igazolja az alperesi belső jelentés 7. pontja is.

Álláspontja szerint azon körülményből, hogy az alperes által a felperestől megvett árukról szóló számlákon szereplő mennyiséget esetlegesen lefedik a ... Group Kft. által az áruk végső átvevői részére kiállított egyes számlákon szereplő árukat, nem lehet arra következtetni, hogy **D. B.** nem az alperes képviselőjében járt el. A lényegi kérdés az, hogy **D. B.** a felperes előtt az alperes képviselőjeként volt ismert, ezt a körülményt a felperes dolgozói tanúkenti meghallgatásukkor igazolták.

A Fővárosi Ítéltábla az alperes elsődleges fellebbezési kérelmének helyt adva, a 2013. május 7. napján kelt 14.G.40.443/2012/6. számú végzésével a per tárgyalását felfüggesztette a Fővárosi Törvényszék előtt 5.B.961.211. szám alatt folyamatban lévő büntető eljárás jogerős befejezéséig, figyelemmel arra, hogy a vádlott felelőssége körébe hozott döntés befolyásolja, hogy az alperes tartozik-e és, ha igen milyen összeggel a felperesnek.

A Kúria mint fellebbezési bíróság a 2013. december 10. napján kelt Pf.VI.24.830/2013/2. számú végzésével a Fővárosi Ítéltábla végzését megváltoztatta és a felfüggesztés iránti kérelmet elutasította, a Fővárosi Ítéltáblát

az eljárás folytatására utasította. Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 15.000,- Ft fellebbezési eljárási költséget.

Határozata indokolása szerint a Fővárosi Törvényszék előtt folyamatban lévő ügy tárgya az alperes munkavállalója által elkövetett csalás büntette. A felperes elsődleges kérelme elbírálásához azért nem szükséges a büntetőbíróság jogerős ítélete, mivel a Ptk. 365. §-a alapján a vételár megfizetésére az adásvételi szerződés vevője köteles. A vevő személyének megállapítása nem a büntető eljárás kimenetelétől függ, hanem ebben a perben kell megállapítani azt, hogy jött-e létre a felek között szerződés és, ha igen, akkor milyen tartalommal és áll-e fenn ennek alapján az alperesnek fizetési kötelezettsége. A felperes másodlagos kereseti kérelme elbírálásának sem előkérdése a büntetőbíróság jogerős ítélete, mivel annak kimenetelétől függetlenül állást kell és lehet foglalni abban a kérdésben, hogy a vádlott az alperes munkavállalójaként járt-e el az ügyben. Rögzítette a Kúria azt is, hogy a kereset és az elsőfokú bíróság ítéletében megállapítottak szerint, továbbá - többek között az alperesnél jelen bírósági eljárástól függetlenül lefolytatott belső vizsgálat eredménye alapján - a büntető eljárás vádlottja az alperes munkavállalója volt és ebben a minőségében járt el azon cselekmény megtételekor, amely miatt a felperes a kártérítés iránti igényt benyújtotta.

A Fővárosi Ítéltábla a folytatódó eljárásban megállapította, hogy az alperes fellebbezése nem alapos.

Az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (3) bekezdése alapján a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között bírálta felül, azaz fellebbezés hiányában a felperes késedelmi kamat igényt elutasító ítéleti rendelkezést nem vizsgálta.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg és helytálló jogi indokolással kötelezte az alperest a vételár megfizetésére, figyelemmel a Kúria mint fellebbezési bíróság határozata indokolásában foglaltakra is.

A másodfokú bíróságnak és az elsőfokú bíróságnak is abban a kérdésben kellett állást foglalnia az elsődleges kereseti kérelem körében, hogy a peres felek között jött-e létre szerződés, és az alapján az alperesnek fennáll-e a fizetési kötelezettsége.

Az elsőfokú bíróság ezzel kapcsolatban a rendelkezésre álló bizonyítékokat, így különösen a tanúvallomásokat és az okiratokat okszerűen értékelve, helyesen jutott arra a következtetésre, hogy a perbeli időszakban a peres felek között jött létre szerződés és a leszállított áruk vonatkozásában az alperest terheli fizetési kötelezettség.

A másodlagos kereset vonatkozásában nem vitásan a perbeli időszakban **D. B.** az alperes munkavállalója volt és ebben a minőségében járt el a felperesnél a perbeli szállítási szerződésekkel kapcsolatban, ezért az elsőfokú bíróság ugyancsak megalapozottan jutott arra a következtetésre a rendelkezésre álló bizonyítékok okszerű mérlegelése alapján, hogy amennyiben az elsődleges jogcímen nem tartozna fizetési kötelezettséggel, úgy akkor a Ptk. 348. § (1) bekezdése alapján az

alkalmazottért való felelősség szabályai szerint felelne.

Az alperes a fellebbezésében és a fellebbezés kiegészítésében lényegében az elsőfokú bíróság által értékelt bizonyítékok felülmérlegelését kérte. Az okszerű mérlegelésen és értékelésen alapuló tényállás a másodfokú bíróságot is köti, ezért a másodfokú eljárásban nem volt lehetőség a Pp. 206. § (1) bekezdése alapján a bizonyítás adatainak újabb egybevetésére és értékelésére (BH 2006/403). A másodfokú bíróság az alperesi fellebbezésben foglaltakkal szemben teljes egészében osztotta a felperes fellebbezési ellenkérelmében és annak kiegészítésében foglaltakat, azt megismételni nem kívánja.

A 2014. május 29-én tartott tárgyaláson becsatolt könyvszakértői véleményt a másodfokú bíróság nem tudta figyelembe venni, mivel nem szakkérdésről, hanem jogkérdésről kellett döntenie.

A fentiekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 254. § (3) bekezdése alapján - helyálló indokaira tekintettel - helybenhagyta.

Az alperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a Pp. 239. §-a alapján alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése szerint kell a felperesnek a másodfokú eljárásban felmerült költségét megfizetnie. A másodfokú bíróság az ügyvédi munkadíj mértékét a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (1) és (2) bekezdései, valamint (6) bekezdése alapján mérlegeléssel állapította meg.

Budapest, 2014. év május hó 29. napján

Dr. Mika Ágnes s.k.
a tanács elnöke

Dr. Kurucz Zsuzsánna s.k.
előadó bíró

Dr. Gáspár Mónika s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:

bírósági tisztviselő